

[Johs. Christiansen.]

ligt søger at begrunde sine spørgsmål med, findes i den argumentation, de udtalelser og betragtninger, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) gentagne gange har fremsat her om det spørgsmål, vi behandler.

Må jeg iøvrigt gøre endnu den bemærkning, at det er ganske karakteristisk for det ærede medlem hr. Viggo Starcke, at det eneste forsvar, han fremfører for sin egen partifælles forslag om folkeafstemning, er at vælte sig over det radikale venstre på en måde, der, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) allerede har udtrykt sig, ikke kræver noget svar.

Når jeg tager ordet, er det iøvrigt i anledning af de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft tidligere på eftermiddagen har gjort til mig. Jeg tillader mig at henstille til det ærede medlem at gøre endnu et forsøg på at forstå, at situationen i 1951 er helt forskellig fra den, vi står overfor i dag. Det drejede sig i 1951, hvad jeg allerede har påvist, om en overenskomst bestående af flere forskellige dele, hvorom den enkelte vælger kunne have forskellige synspunkter. Et stort antal vælgere ville med andre ord være således stillet, at de ikke kunne svare ja eller nej til Bruxellesoverenskomsten, hvis man havde forsøgt at sende denne overenskomst ud til folkeafstemning. Det kommunistiske forslag om en sådan afstemning var derfor praktisk uigennemførligt.

Yderligere må jeg have lov at sige, at Bruxellesoverenskomsten var en sag, der uden videre lod sig løse indenfor Atlantpagtsamarbejdet. I dag drejer det sig om et ja eller et nej til, hvorvidt Danmark billiger Vesttysklands optagelse i A-pagtsystemet. Det er altså et spørgsmål af så enkel karakter, at vælgerne uden vanskelighed vil kunne tage stilling for eller imod det. I det, jeg her påny har påvist, ligger den klare og tydelige forskel, der adskiller situationen i dag fra den, vi tog stilling til gennem mine bemærkninger den 6. februar 1951. Forskel-

len synes mig iøvrigt så iøjnefaldende, at enhver med god vilje utvivlsomt ville kunne få øje på den.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Jeg synes, det er menneskeligt forståeligt, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har lovligt forfald, da han er optaget i et vigtigt udvalg. Det vil jeg ikke bebrejde ham, men jeg ønsker at bebrejde ham, at han fremsætter så arrogante udtalelser uden at kunne være tilstede i tinget og forsvare sig og gøre rede for sine synspunkter.

Når det ærede medlem hr. Johs. Christiansen heller ikke var i stand til at besvare de spørgsmål, som jeg rettede ikke blot til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), men til det radikale venstre, men returnerede sådan, at han mente, at det eneste forsvar, jeg havde anvendt for det ærede medlem hr. Oluf Pedersens forslag til folketingsbeslutning, var betydningsløst, og at jeg i stedet for væltede mig over det radikale venstre, vil jeg dog gerne have lov at sige, at jeg sagde udtrykkelig det, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen selv udtalte i sin skriftlige fremsættelse af det forslag, som blev fremsat i det høje ting den 20. januar, længe før vi vidste, hvad regeringens forslag egentlig ville komme til at indeholde, nemlig at spørgsmålet til vælgerne ved en folkeafstemning skal være det samme som det spørgsmål, der forelægges folketinget til afgørelse. Det er netop Tysklands optagelse i NATO, der af regeringen er forelagt folketinget til afgørelse, og det er det, som jeg mener kan gøres til genstand for en folkeafstemning; men det radikale venstre benytter lejligheden til at koble Tysklands genoprustning til Tysklands optagelse i NATO og tilslører derved den virkelige problemstilling for vælgerne.

Else Zeuthen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Viggo Starcke, der ikke lod til at have den samme opfattelse af den revolution, der er foregået med hensyn til